

Kommission til Overvejelse og Fremsættelse af Forslag om Forfatningsspørgsmaalet. Men nu ere de Radikale Socialdemokraterne følgagtige ogsaa paa dette Punkt. Jeg kan ikke tilraade mine Meningsfæller at stemme for et Ændringsforslag i den Retning, som maatte fremkomme fra det ærede Medlem fra Kalundborg, fordi jeg mener, at det, naar vi have et parlamentarisk Styre og en Regering, som er i Overensstemmelse med Flertallet i det folkevalgte Ting, er naturligt at overlade denne at tage Initiativet i Forfatningsspørgsmaal. Jeg vil derfor tilraade mine Meningsfæller ikke at stemme for det Ændringsforslag, som maatte fremkomme i den Retning, men derimod for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

Jeg maa dog føje til overfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at jeg trods al Velvillie i hans Udtalelser navnlig overfor Regeringen om, at Socialdemokraterne ikke ville have endog blot saa meget som Skinet af at lægge Hindringer i Vejen for Forfatningssagens Fremme, ikke kan imødekomme hans Ønske om at faa ændret Ordet „Tillid” til „Ønske”. Vi maa fastholde Forslaget om Overgang til Dagsordenen saaledes, som det er stillet.

Ordføreren for Forespørgerne (Rode): Den Forhandling, der er ført, viser, at Konseilspræsidenten understøttet af sit Parti med Tilslutning af begge Højregupper ikke vil være rede til at paabegynde eller forberede et Arbejde for en almindelig Grundlovsændring. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) opfordrede Regeringen til fremdeles at gaa den rolige Forhandlings Vej. I Nedsættelsen af en parlamentarisk Rigsdagskommission som den, vi have antydet, ligger der ikke nogen Afvigelse fra den rolige Forhandlings Vej, og der kan allermindst gøre det, efter at et Parti, som det ærede Medlem fra Svendborg staar nær, og som Regeringen støtter sig til i Landstinget, og paa hvilket det bygger sin Politik, uden hvilket det ikke kan opnaa Flertal i Landstinget, har erklæret, at det er rede til at forhandle om den samlede Forfatningsændring. Jeg understreger paa ny, at det frikonservative Partis Ordfører har erklæret, at han vel har Sympati for Kvinders Valgret, men ikke vil forhandle om denne Ændring isoleret, men kun i Forbindelse med en samlet Forfatningsrevision. Naar da Regeringen afviser at optage Arbejdet paa en samlet Forfatningsrevision i en Form, der ikke indeholder nogen Udæskning, paatager den høje Regering sig i højeste Grad Ansvar for denne

Sags videre Forløb. Saa har denne Regering Ansvar for, hvis denne Sags videre Forløb bliver af samme Art som det Forløb, Grundlovsagen angaaende § 32 har haft. Saa har denne Regering ene og alene Ansvar for, at vedblivende ingen Valgretsudvidelse finder Sted, at Kvindernes Valgret ikke bliver gennemført, at Valgretsaldere ikke bliver nedsat, at Spørgsmaalet om den privilegerede Valgrets Afskaffelse ikke fremmes.

Det, vi have foreslaaet, er ikke, at Regeringen skal afvige fra den Vej, hvorpaa den er slaet ind, eller at den skal røbe sine taktiske Planer. Det, vi have anbefalet, er kun een Ting, nemlig nu at anvende et Middel til at fremme den almindelige Forfatningsrevision, som ikke kan lægge Regeringens Politik i det hele paa Forfatningssagens Omraade nogen Sten i Vejen, som ikke i mindste Maade kan formindske Muligheden for at gennemføre det Forslag, Regeringen har liggende i Landstinget. Det Forslag kan der arbejdes videre paa, det kan føres igennem, om det er muligt at føre det igennem isoleret, og Kommissionen kan ikke lægge nogen som helst Hindring i Vejen derfor. Thi for det første kan den ikke nedsættes, undtagen Landstinget har givet sin Tilslutning dertil, og for det andet ligger der i Landstingets Udtalelser en direkte Antydning af Villighed til at deltage i et saadant forberedende Arbejde. Jeg skal yderligere anføre, at der i et bekendt Højreblad, „Nationaltidende”, er fremsat Meddelelse om, at man i Landstinget omgikkes med Tanken om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af Forfatningsreformen.

Vi have antydet, at den Kommission, vi have foreslaaet, kunde finde Sted under den højtærede Konseilspræsidents Forsæde, saa at den paa ingen Maade berøvede Regeringen Deltagelse i dette Foretagende. Jeg for mit Vedkommende havde intet imod, at Medlemmer af Regeringen, som naturligt staa denne Sag nær paa forskellig Maade, den højtærede Indenrigsminister ved sin Beskæftigelse med Valgretsloven og den højtærede Justitsminister som Jurist, ogsaa deltog i Kommissionens Arbejde. Det er endvidere en parlamentarisk Kommission fra begge Rigsdagens Ting, saa at alle politiske Partier heri kunne faa Lejlighed til at fremsætte deres Forfatningstanker og prøve paa, om der var Mulighed for at faa dem gennemførte. Naar Regeringen afviser dette, og naar Regeringspartiet afviser det, siger jeg, overtager Regeringen det hele Ansvar for